

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Dela instalare.

BANCHETUL

Cuvântarea

I. P. S. Sale Metropolitului.

Esc. Sa Inalt Prea Sfințitul nostru Arhiepiscop și Metropolit, a deschis, la banchetul de după instalare, șirul toastelor, închinând cam cu următoarele cuvinte pentru M. Sa Monarchul:

In aceste momente sârbătorești și de bucurie pentru biserica noastră ortodoxă-română, gândul meu cu omagială recunoștință se ridică la Preainălțatul nostru Imperat și Rege Francisc Iosif I, gloriosul cap al țării și preabunul părinte al popoarelor sale, căruia noi și biserica noastră avem a i mulțami atâtă binefaceri și drepturi.
D-zeu se-1 țină sănătos mulți ani fericiți!

Cuvintele I. Preasânției Sale au fost ascultate de toți stând în picioare, și la urmă acoperite cu un vihor de frenetice aplause la adresa încărunitului și de toți iubitului Dominitoriu, iar capela militară a intonat imnul poporal.

Ilustritatea Sa dl archimandrit și vicariu arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu a rostit următorul toast la adresa Metropolitului:

Biserica ortodoxă română din Ungaria și Transilvania, are astăzi și de sârbătore, pentru-că pe scaunul veduiv al arhiepiscopiei și metropoliei s'a introdus și ridicat un arhieru, care prin activitatea sa mândă, faptele sale strălucite din trecut și prin virtuțile sale apostolice, dă garanță pentru înflorirea și prosperarea ei în sfânta ei misiune.

Clerul și poporul din întreaga metropolie simte astăzi mare bucurie, pentru-că este cine se-i mângâie, este cine se-i binecuvînteze, este cine se i conducă în calea virtuții, a religioșității și moralității, și spre cultură.

Astăzi cu venerațiune și cu mândrie încoșă se pomenește de totă suflarea românească numele iubitului nostru metropolit, care este chemat a inaugura nouă eră de înflorire și strălucire pentru biserica românilor ortodocși din Ungaria și Transilvania.

Pentru noi cari avem norocirea la această și însemnată a fi împreună cu Inalt Prea-Sânția Sa la această masă strălucită, în consonanță cu simțământul general al credincioșilor din metropolie, se urăm ridicând paharul nostru, Inalt Preasânțitului Arhiepiscop și Metropolit Ioan Mețianu, viață îndelungată, sănătate și putere spre binele bisericeii, salutea poporului român, și folosul iubitei noastre patrii.

Intru mulți ani trăiască!

Dl Petru Truța a închinat cu următoarele cuvinte pentru înaltul guvern al țării:

In mijlocul acestor festivități de instalare a noului Arhiepiscop și Metropolit ai bisericeii gr-or. române din această patrie — prin predarea în ziua de astăzi a cărjei arhierescă în mâinile probatului și noului Arhiepiscop și Metropolit — poporul român al acestei bisericeii își vede realizată o dorință generală.

Stând față cu acest fapt îmbucurător, datori suntem a ținea samă de toți acei factori cari au contribuit la realizarea dorinței poporului, exprimată prin votul congresului nostru național.

In caracterul poporului român din această patrie, încă din vechime este pronunțată loialitatea față de casa domnitoare, și recunoștința față de toți binefăcătorii lui.

In acest act îmbucurătoriu al zilei de astăzi, un mare factor a fost înaltul guvern al Maiestății Sale, care ascultând votul bisericeii, l'a așternut înaltului Tron pentru a probare.

Pentru această procedere demnă și laială, prin care a lăsat liberă realizarea voinței poporului nostru drept credincios, — Biserica noastră își exprimă recunoștința, și prin mine îi închină acest pahar:

A magyar kir. kormány tagjainak egész-ségére emelem ezen poharat.

Prea Cuvioșia Sa dl archimandrit Augustin Hamsea a închinat pentru reprezentanții bisericeilor surori, cu următoarele cuvinte:

Cea mai însemnată virtute, propagată prin creștinism, este iubirea, față de Dumnezeu, iubirea față de deapropo.

Dar dumnezeiesc este iubirea evangelică, comoră neprețuită, carea ne înalță ochii minții spre Ceruri, ca să aflăm, și să cunoșcem adevărul, și ne încălzește inimile noastre pentru fapte și virtuți, prin cari se putem reprezenta cu demnitate pe pământ frumșea cu care ne-a distins Domnul: chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Această iubire o vedem exprimându-se din partea bisericeilor surori față de biserica noastră, prin faptul, că împreună cu noi se bucură de bucuria bisericeii noastre, — participând prin reprezentanții prezenți la această solemnitate.

Și iubirii numai prin iubire i-se poate răspunde. Iubirea arătată este o puternică garanță pentru un mers mai spornic și mai succes în calea cea grea și spinosă către scopul comun, ce de-o potrivă îl urmărim cu toții, de a conduce și apropiia pe credincioșii încredețiști păstoririi noastre, de perfecțiunea creștină și prin aceasta de bine și fericire, scopul suprem al vieții omenesci.

Biserica noastră este cu totă recunoștința și mulțamita față de acest vedit semn de iubire. Și dând expresiune acestei recunoștințe și mulțamite, ridic paharul meu în onoarea ilustrilor și mult stimaților reprezentanți ai bisericeilor surori, prezenți la această festivitate, adresându-l celui mai înaintat în rang, Ilustrității Sale, Domnului Episcop al bisericeii evanghelice de confesiunea augustină și membru al casei magnaților, Dr. Fridrich Müller.

Să trăiască ilustrii și mult stimații reprezentanți ai bisericeilor surori!

Secretarul metropolitan dl Leontin Simonescu a ridicat următorul toast pentru armată, pe care pentru partipartidățile sale evidente mai bine în limba germană, îl publicăm în originalul german, apoi în traducerea română:

Inmitten der Freuden dieses Festmahles ziemt es sich zu gedenken auch ernster Zeiten, die ein widriges Geschick den Völkern unserer Monarchie zulosen könnte.

Es soll das kein Wermutstropfen sein im schäumenden Freudenbecher, denn so möglich, so nahe uns drohende Gefahren auch wären, fest und treu und sicher steht unser aller Schirm und Hort, und mehr als je erkennen wir heute, dass die Freiheit der Völker dieser Monarchie sich unter die Fahnen

der Wehrkraft derselben geflüchtet hat, und mehr denn je gilt heute des Dichters Wort — formell variirt — : in deinem Lager, du unsere brave, tapfere Armee, ist Österreich-Ungarn.

Während unter nahezu fünfzigjährigen staatsbildenden Versuchen Alles wankte, Manches stürzte, ist die Armee, einer der Grundpfeiler unseres Staatswesens von allen Splitterungen intact geblieben; fest gegliedert, durch stramme Disciplin in sich geeint, stellt sie in unzertrennlichem Gefüge das bunte Mosaik verschieden veranlagter zahlreicher Völkerschaften als ein einheitliches Ganze dar, und geziert durch Mannesmut und Mannestreue, eine wahre Bildungsanstalt für die Integrität des Charakters, setzt sie in der Stunde der Gefahr das kostbare Gut des Lebens ein im Kampfe für das Vaterland, und bezeugt uns so durch Thaten den Patriotismus, den wir andere so häufig durch Worte verherrlichen.

Erhobenen Hauptes gedenken wir in Dankbarkeit der ruhmreichen Vergangenheit unserer Armee und getrost blicken wir in die Zukunft unser aller Schicksal mit Zuversicht ihr anvertrauend.

Wenn dem so ist, nun dann soll es auch an uns nicht fehlen, und so wollen wir denn, vornehmlich an diesem Tage, feierlich geloben, dass wir die Armee, diese auserlesene Schaar unserer besten Kräfte, stets hoch halten, ihr Selbstgefühl wahren und heben werden, auf dass die Wehrkraft der Monarchie, allem Völkerhader entrückt, eine wahre Wehrmacht sei und bleibe, zu Schutz und Trutz.

Dankbar S-er Excellenz, dem Herrn Corpscommandanten, und sämtlichen Herren des stehenden Heeres, wie auch der vaterländischen Landwehr, die durch ihr Erscheinen an unserem Freudenfeste, das Lustre desselben gehoben haben, rufen wir, beide Theile der Armee zusammenfassend, in wahrer Loyalität und echtem Patriotismus, aus vollen Herzen: Unsere Armee hoch!

(Românesce):

Animati de acest prând festiv, ne îndreptăm privirile la timpuri critice fatale, de cari o rea ursită multe pte aduce asupra popoarelor monarchiei nostre.

Nu voui să picur pelin în undele păharului plin de veselie, căci fie departe, fie aproape pericolele, cari ne amenință, puternic și neclintit și cu credință este scutul și paza noastră, și mai bine decât altădată, vedem astăzi, că libertatea popoarelor acestei monarchie s'a refugiat sub stindardele puterii ei armate, și mai mult decât altădată se adevărește astăzi țisa poetului, — formal variată — : în castrele tale e Austro-Ungaria, tu armata noastră eroică și viteză!

Incerările de a constitui statul, continuate acum aproape cincideci de ani, toate le-au sguduit și multe le-au resturnat, numai armata, unul dintre stêlpii temeliei statului nostru, a remas intactă de toate sfâșiările; bine încheată, și prin o riguroasă disciplină în sine unificată, dânsa ne presintă în organizațiune compactă mosaicul multicolor al numerosele popore cu diverse aspirațiuni ca o unitate întregă; cu curagiu bărbătesc și cu credință bărbătescă, ea și pune prețul vieții în luptă pentru patriă, și ne învătă astfel prin fapte patriotice, care noi ceialalți l-premarim de-atâtea ori prin vorbe.

Cu fruntea rēdicată și pētrunși de multă gratitudine ne reamintim gloria din trecut a armatei, și cu mângâiere privim în viitor, încredințându-i fără temere sōrtea noastră a tuturoră.

Fîind acestă așa, rēndul e acum la noi; promitem deci solemn, mai cu samă

în ziua de astăzi, că pururea vom da armatei, elitei puterilor noastre celor mai nobile, respectul cuviincios; îi vom conserva și înălța sentimentul ei, pentru ca puterea armată a monarchiei, ferită de certele poporelor, să fie și pururea să remănă o potență în apărare și în restrângere.

Mulțamind Escelenței Sale Domnului Comandant de corp și tuturor domnilor ai armatei permanente și ai celei teritoriale, cari prin prezentarea lor la serbarea noastră, i-au potentat acesteia nimbul și lustrul, și cuprindând întruna ambele părți ale armatei, cu devotamentul adevăratei loialități, și pătrunși de patriotism nefățărît strigăm din adēncul inimei: Armata noastră să trăiască!

Dl Dr. Liviu de Lemény a ridicat, în limba germană, următorul toast pentru orașul Sibiu și reprezentanții sei, primarul, etc:

Prea stimați domni!

Când oșpeții germani, urmând invitării regelui Geza, descălecară înainte de acesta cu mai bine de șapte secoli în țara noastră binecuvântată, aci fundară prima lor locuință, pre carea, după ducele lor, o numiră cetatea lui Hermann.

Cetatea această în zile bune și în zile grele credincioșă a rămas patriei celei nouă și cu îmbelșugare a resplătit ospitalitatea primită.

Locuitorii acestei cetăți totdeauna s'au distins prin viu spirit comercial, prin zel priceput de industrie, și nici odată nu a fost întrerupt contactul binefăcătoriu cu cultura țerei mari originare.

Cetatea Sibiuului și astăzi ocupă loc de onoare și de frunte între celelalte cetăți din țară, și condusă de bărbați activi, prevădători și entuziasmați pentru binele comun, escelază prin introducerea acuisițiunilor moderne ale spiritului omenesc, indicând direcțiuni nouă și dând exemplu.

Acest oraș și pentru noi Români a devenit un însemnat centru cultural, aci se află focaliuni bisericeii nostre naționale gr-or., al Asociațiunei nostre culturale și al întreprinderii nostre celei mai mari economice; chiar și pe terenul comerului și al industriei se arată, deși încă modest, înfrurirea de viață dătatore a exemplului bun.

Se cuvine deci ca cu acest prilej, cu recunoștință să ne aducem aminte de această cetate și ai ei locuitori, și cu veselă mândrie împlinesc onorifica misiune, care mi-a rămas, ridicând paharul meu, și ca fiu al acestui oraș, întru înflorirea și prosperarea liberei cetăți regie a Sibiuului și întru sănătatea demnului ei reprezentant, a domnului primariu Iosif Drottloff. Să trăiască!

Despărțirea Archiereului.

Ultima ședință plenară la Arad, condusă de P. S. S. Episcopul I. Mețianu.

Marți în 23 Februaru s'a întrunit Consistoriul eparchial aradan în ședință plenară, la 10 ore a. m. Cu această ocasiune s'a emis o deputațiune de trei membri, ca să invite pre I. P. S. S. în ședință; prezentându-se I. P. S. S. în sala consistorială, prin o frumșă vorbire a fost bineventat în numele consistorului din partea Dlu asesor cosistorial Dr. Nic. Oneu, exprimând I. P. S. S. felicitările Consistoriului, din incidentul că I. P. S. S. Sa din voința lui D-zeu exprimată prin votul congresului național-bisericesc și

prin grația Maiestății Sale Preagloriosului nostru Impărat și Rege apostolic Francisc Iosif I., a fost ridicat la cea mai înaltă tréptă, la tréptă de Arhiepiscop și Metropolit al bisericii gr. or. române din Transilvania și Ungaria.

După această vorbire a luat I. P. S. Sa cuvântul și a mulțamit Venerabilului Consistoriu pentru binevoitoarele felicitări ce i-le adresază, rugându-l ca și în viitor să îngrijească și cultive cu iubirea dovedită în întreg decursul arhiepiscopiei sale, sadurile cultivate de I. P. S. Sa în interesul dezvoltării eparchiei și poporului. Insuflețitorul discurs al I. P. S. Sale a străbătut adânc în inimile membrilor Consistorului.

După acesta I. P. S. Sa cetește un act, în carele aduce la cunoștința Venerabilului Consistor, că la fondul tipografiei diecesane înființate pe spelele sale și donată diecesei, care fond astăzi este în suma de peste 45,000 fl., a donat și depus la cassa consistorială suma de 10,000 fl. spre scopul ca această sumă să se adauge la fondul tipografiei, și din venitul acestui fond să se ajute comune sêrace la zidirea și înfrumșetarea bisericilor.

I. P. S. S. comunică mai departe Venerabilului Consistor actul prin carele pentru timpul vacanției episcopiei, denuște și încredințază conducerea Consistorului Prea Cuvioșiei Sale părintelui archimandrit și vicar episcopesc Iosif Goldiș, iar pentru cazul când va fi împedat, părintelui Augustin Hamsea, asesor consistorial și archimandrit al Mănăstirii Hodoș-Bodrog.

Din încrederea Venerabilului Consistor, luând cuvântul după acesta părintele archimandrit Augustin Hamsea, dete espresiune recunoștinței, cu care consistorul, ca reprezentantul eparchiei, datorește I. P. S. Sale pentru multele servicii prestate în decursul arhiepiscopiei sale, atât de bogată și de mănoasă în fapte mărețe, costatând și enumerând aceste fapte, prin care viața și viitorul eparchiei s'a organizat pe o bază solidă, ca să se pôtă desvolta și înainta, și să pôtă face față în ori ce împrejurări recerințelor și trebuințelor clerului și poporului.

După acestea I. P. S. Sa luându-și rămas bun dela membrii consistoriului, a părăsit ședința, iar consistoriul, întru eternizarea la protocol a activității de ani 24 a episcopului, a luat cu unanimitate următorul conclud:

„Consistoriul eparhial aradan, întrunit astăzi în ședința plenară, luând act cu bucurie, că I. P. S. Sa Domnul episcop al Aradului Ioan Mețianu, din voința lui Dumnezeu și prin încrederea și iubirea bisericii exprimată prin votul congresului nostru național-bisericesc, aprobat la propunerea înaltului guvern al țării și prin grația Maiestății Sale Preagrafosului nostru împărat și rege apostolic, a fost chemat și înaintat la cea mai înaltă demnitate în biserica noastră națională, la demnitatea de arhiepiscop și metropolit al bisericii greco-orientale române din Ungaria

și Transilvania, în momentul despărțirii, cu fișcă alipire și iubire către Inalt Prea Sântia Sa metropolitul și iubitul nostru archiepiscopiu, în considerare că timpul celor 24 ani, de când din voința lui Dumnezeu, în calitate de episcop a condus destinele diecesei Aradului, constituie epoca cea mai frumôsă și mai bogată în fapte mărețe a acestei eparchii, cum sunt: seminariul și alumneele diecesane, reședința episcopescă, organizarea institutului pedagogic-teologic conform trebuințelor timpului și ale clerului și poporului nostru, sporirea numărului școlilor confessionale în tôte părțile diecesei, activarea fundațiilor Elena Ghiba-Birta, Teodor Papp și Ebestalvai, înființarea fondului preoțimeii aradane cu o activă de peste 300.000 fl., înființarea și donarea tipografiei diecesane eparchiei, sporirea fondurilor și altor fundațiuni diecesane, modul demn în carele a reprezentat interesele noastre bisericesti în afară, și peste tot iubirea cu care a lucrat atât pe terenul spiritual, prin desele visitațiuni canonice întreprinse, în tôte părțile diecesei și pre desele epistole pastorale adresate regulat în fie-care an clerului și poporului, cari au contribuit la ridicarea și înaintarea simșului de pietate creștinăscă, — în considerare că tôte acestea constituiesc tot atâtă monumente neperitore pentru viitorul acestei diecese, și prin ele s'a pus o basă solidă organizării și dezvoltării ulterioare a eparchiei: — acest consistoriu ca reprezentant al eparchiei, își exprimă profunda sa recunoștință și mulțamită, și rógă pe atot puternicul Dumnezeu, ca în înalta demnitate la carele este chemat Eminenția Sa I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Ioan Mețianu, să-i conserve sănătate perfectă, ca să pôtă continua mulți ani încă cu deplin succes mănoasă sa activitate pentru ridicarea și înaintarea bisericii și poporului credincios din întreaga metropolie“.

Deputațiunile inteligenței

Pentru întregirea rapórtelor noastre despre despărțirea I. P. S. Sale Metropolitului nostru, de foștii sei eparchioși la Arad, mai dăm ađi următoarele:

După terminarea serviciului divin solemn din biserica catedrală, întreg poporul a însoțit pe I. P. S. Sa la reședința, și a intrat în curtea reședinței, unde corul din Chiseteu a cântat un imn compus anume pentru această și de sêrbătoare.

I. P. S. Sa, după-ce publicul a distins cu nenumărate aplauze corul din Chiseteu, i-a mulțumit, le-a lăudat zelul și sentimentul de jertfă, venind din depărtare așa de mare, le-a dat binecuvântarea, dorindu-le ca și pe viitor corul din Chiseteu să rămână fala poporului diecesan.

Poporul era încă adunat în curtea episcopescă, când s'a prezentat la Inaltpreasântia Sa o deputațiune a elitei societății românesce din Arad, compusă din tôte branșele sociale, spre a-și lua rămas bun.

Oratorul acestei deputațiuni a fost Dr. George Vuia, care a adresat I. P. S. Sale următoarele cuvinte:

I. P. S. D-le Arhiepiscop și Metropolit!

Inteligența română din Arad, fără deosebire de contesiune, se presintă înaintea I. P. S. Tale, ca prin palidul meu graiu să-și espriime sentimentele ce o cuprind în acest moment de o însemnătate istorică în viața noastră publică.

În timpul de aproape un pătrar de veac, în care I. P. S. Ta, ca episcopul nostru, ai ocupat această reședință, noi, inteligența română de aici, nu odată am avut fericirea să-ți aducem omagiile noastre, să-ți urăm în zile bune ca și în zile rele, sănătate și tărie, fiind totdeauna cu vedită cordialitate primiți. Inse nici-odată ca acum, privilegiul de a ne presenta, n'a avut caracterul duioșiei, cum îl are așași, când fii suflatesci se despart de părintele ocrotitor și mângăitor.

I. P. Sfințite! Din voința bisericii vie, a clerului și a poporului român ortodox din Ungaria și Transilvania, ai fost ridicat, și din prea înalta grație confirmat, la suprema demnitate ce un muritor o pôte ajunge în viața noastră publică națională. Ai atins culmea piramidei care după clasica asemănare a unui distins bărbat al neamului și credincios fiu al bisericii, își are temelia în popor până la cea mai ascunsă colibă, cuprinșând în corpul seu, ce spre ceru se ridică, tôte elementele și păturile societății noastre.

Că tocmai al nostru episcop a fost învrednicit de acest loc înalt, nu ne putem ascunde mândria, ceea-ce de altcum nouă aradanilor ne servește și de ôre-care mângăere în momentul despărțirii.

Duioșia despărțirii de o parte, mândria distingării de altă parte, apoi îngrijorarea pentru golul ce rămâne: iată amestecul simșirilor noastre în această ôra. Dar, în sfîrșit, destinul ne comandă și nouă, și nu ne rămâne decât supunându-ne să urăm celui-ce ne părăsește, ca plecarea să fie într'un ceas bun, ceas fericit. Dee cerul, ca I. P. S. Ta, trecut dela o turmă mai mică, la cea mare, să ai fericirea, ca înțelegând glasul ei, în același timp înțeles de dênșă să fii. Să fii acel fericit architect, sub a cărui povătuire, cei-ce vor lucra la conservarea zidirii autonomiei noastre bisericesti, să nu se serve decât de cementul moralei evanghelice, ca astfel zidirea șubredită de vremuri neprielnice, să o vedem compact consolidată, ca nici un vifor să nu o pôtă dărîma.

Iar cât pentru noi, cei-ce facem parte din diecesa acum văduvită, cuprinși de o legitimă îngrijire pentru viitor, cu supunere fișcă Te rugăm, să nu ne uști, și mai virtos să-ți reamintesci câte odată, că în decursul păstoririi în mijlocul nostru ca episcop, în deosebite epoace, atunci când ca bun păstor, sufletul ți-ai pus pentru turmă, — noi, turma credincioasă, lăsând la o parte slăbiciunile omenesci și neînțelegerile dintre noi, cu însuflețire și devotament ne-am grupat pe

lângă păstor, dând doveđi, că în timpuri grele păstor și turmă una sunt!

Acastă însuflețire noi aradanii am moștenit-o dela înaintașii nostri: Nicoscesii, Cichindiali, Rațestii, Popescii, Popovicescii, Arcosii, cari au muncit din greu adunând pētră lângă pētră, până a putea zidi pe ruinele unei biserici străine de neamul nostru, biserica românescă. La această însuflețire, Te rugăm să contezi și ca Metropolitul nostru, de câte-ori glasul Têu păstoresc córdă inimei ni-o va atinge.

În sfîrșit i-ți urăm I. P. Sfințite, ca Dumnezeu părinților nostri să-ți dee zile multe și senine, brațul care va purta toiașul metropolitan, să fie un braț plin de putere; capul, care va purta mitra arhiepiscopescă, să fie încă mulți ani un cap lăminat, ca dintru înălțimea piramidei autonomiei noastre, ochind tôte neajunsurile poporului românesc, să îmbrățișezi cu inimă caldă interesele lui vitale, cărmuind biserica vie cu demnitate și cu șanse fericite întru mulți ani!

La aceste cuvinte ale oratorului, s'a alăturat într'un adaus prea frumos, vicepreședintele Asociațiunii din Arad pentru cultura poporului român din Arad, dl adv. Petru Truța, care a mulțamit I. P. S. Sale în numele Asociațiunii aradane pentru cultura poporului român, al căreia patron a fost I. P. Sa, alăturându-se din inimă la cele rostite de dl George Vuia.

Amândouă deputațiunile se prezentaseră deodată înaintea Inaltpreasântiei Sale.

I. P. S. Sa răspunșând vorbitorilor, le mulțumesc și-i rógă, ca să continue sadurile lucrate de P. S. Sa în interesul dezvoltării bisericii și al poporului, constatând, că dela dezvoltarea poporului depinde înaintarea noastră a tuturor, de sus până jos.

Salutul presei.

„Voința Națională“ din București, are în numărul său apărut spre Duminica instalării metropolitului nostru, următoarea notiță despre acesta:

Mâne, Duminică, va avea loc la Sibiu, instalarea cu mare pompă în scaunul metropolitan, a noului ales, Metropolitul Mețianu, capul bisericii ortodoxe-române din Transilvania și Ungaria.

Noul Metropolit s'a născut la 1828 în comuna Zernești, și a studiat în Zernești, Brașov și în Cluj. A intrat în seminarul din Sibiu tocmai în primul an al venirii lui Șaguna ca vicariu general în fruntea diecesei. La 1850, îndemnat de bărbații fruntași, primi postul de protonotar al Branului. La 1853 fu ales paroch în Rêșnov. La 1858 fu numit de Șaguna administrator protopopesc și strămutat la Zernești.

Aici părintele protopop Mețianu începe o rodnică activitate.

Pe terenul bisericesc, școlastic și politic, în sinode, în congrese, ca și în

mare, tineri și bătrâni și de tótă starea, ca contemplând asupra sorșii nefericite a omului, să ne întărim în credință să ne punem toți nădejdea în Mântuitorul nostru Isus Chr., care singur este scăparea și mântuirea noastră. Acolo bărbatul ales șis-a poporului său: „Numai de Domnul Dumnezeu vostru să vă lipiți“; aici alt bărbat ales aduce aminte, că tôte de pe pământ, putere, mărire, avere și bunătați, deșertăciune sunt, tôte trec și numai adevêrul Domnului rămâne în veac, numai acela este în stare să ne dea mângăere și alinare în necazuri și dureri.

Acolo și-a dat obștescul sfîrșit bărbatul carele au condus poporul eșit din robia Egiptului în pământul făgăduinței, aici alt bărbat, carele a conlucrat cu fii credincioși ai poporului nostru, ca sôrtea lui cea aspră să se îmblândească, și să iasă din întunerec la lumina libertății omenesci. Da, a conlucrat după puteri, ca și poporul nostru și biserica noastră să ajungă la stare mai fericită. Ostenelă neobosită și răbdarea nentrântă în serviciul binelui public și deosebi a națiunii și bisericii sale, pe care a iubit-o cu dragoste îmvăpăiată până la ultima sa rêsufare, este în puține cuvinte viața distinsului rêsosat, a cărui ducere dela noi sêrbătorim ađi. Diua și nóptea, în zile de bucurie, precum și în celea multe de întristare, Ioan Paraschiv era tot-

deuna gata să conlucre pentru binele națiunei și bisericii sale.

Născut la a. 1835 din părinți negustori fruntași de aici, I. P. a studiat clasele gim. în Sibiu, după absolvirea căroră a intrat în Academia de drept de acolo, apoi la universitatea din Bpesta, pregătînduse pentru cariera juridică. După absolvirea științelor juridice întorcându-se iarăși acasă, a intrat ca notar la magistratul de aici, mai apoi notar și în urmă subjude la judecătoria cercuală de aici, care post l'a purtat până la a. 1896 când voinș așași petrece restul zilelor sale în liniște, s'a retras la odihna binemeritată.

Oficiul public l'a care a fost chemat după învêțătura și calificățiunea sa, I. P. totdeauna l'a împlinit cu zel în conștientiositate, spre binele poporului și spre mulțumirea superiorilor săi.

La a. 1864 a pășit la fericita căsătorie cu juna Eugenia, fiica protop. gr. cat. din Zlatna, mai apoi canonic capitar în Blaj, Grigoriu Mihaly. Părechea fericită, ca fericirea să fie completă a binecuvântat-o D-șeu în curând cu doi gemeni Gregoriu și Ana. I. P. acum se credea deplin fericit, și cum nu? când pozițiune onorifică avea, de stare materială mulțamitoare se bucura și mai presus în casa sa domnia binecuvântare și fericire.

Dar vai, ursita omenescă! Flórea feri-

cirei depline nu înflorêște nicăiri pe pământ. Fericirea lui I. P. nu ținu mult, căci în timpul când se credea mai fericit, în timpul vieții cele mai senine, ceriul fericirei sale s'a întuneat lovindu-l cea mai crudă lovitură a sorșii: Fiica sa Ana ajunsă de morb repentin și greu, fu răpită de nemilôsa morțe din brațele părinților, în vârsta cea mai frumôsă.

Îi mai rămase acum băiatul Gregoriu, cu acesta se mângăia în nefericirea ce l'a ajuns, în jurul acestuia singur îngrădea iluziunile sale de mulțumire și fericire. Dar nici această fericire nu i-a fost dat să-o guste până în sfîrșit. În cartea ursitei omenesci a fost scris altcum. A fost scris ca și unica speranță a fericirei, să i-sê răpêscă. Și față de el a trebuit să se împlinescă cuvintele poetului: Bucurie, bucurie, vorbă frumôsă în pustie, în tot locul te-am căutat, nicăiri nu team aflat!.. Căci nu mult după rêsosarea surorii sale se bolnăvi și fratele său geamân Gregorie, și după o bôlă îndelungată la a 1889 se duse și el la dênșă, la locașul cel vecinic. Prin această s'a stins și ultima schințele a fericirei lui I. P. Acum nefericirea lui a fost completă, de aici încolo pentru el și credincioșa sa soție, n'a mai fost nici o atragere, nici o plăcere față de ceste pământesci.

(Va urma.)

FOIȚA.

Predică la înmormântarea prim-epitropului din Sebeș Ioan Paraschiv.

„Iara eu sfîrșesc astăzi calea, ca și toți cei de pe pământ, și veți cunoște cu inima voastră și eu sufletul vostru, că nici un cuvânt n'a fost deșert din tôte cuvintele cele bune, care au șis Domnul Dumnezeu nostru către noi.“ (Isus Navi).

Jalniciă adunare!

Așa s'a adresat către poporul său ôrecând Isus Navi, conducătorul lui Israil în pământul făgăduinței, când slăbit în puteri, și gârbovit de bătrânețe a văduț, că i-se apropie obștescul sfîrșit. Așa ne țice și nouă, iubiților, acest rêsosat al nostru iubit, astăzi, când după o viață plină de sbuciumări și suferințe, sufletul său a ajuns la repausul dorit.

Acolo conducătorul poporului ovreesc îmbătrânind a chemat în jurul său pe bătrânii poporului, pe boieri și pe cărturari și le-a șis: „Întăriți-vê forte, ca să păziți și să faceți câte sunt în legea lui Moise“. — Aci un conducător al poporului nostru trecând la le eterne, ne-am adunat toți, cu mic cu

conferințele naționale și în municipii, Meți-
anu ia partea sa cu cinste și demni-
tate.

În 1874 este ales vicariu episcopesc în
Oradea-Mare. După 8 luni, la 3/15 Febru-
arie 1875, fu ales Episcop la Arad.

În decurs de 24 ani a purtat această
demnitate cu onoare și cu succes
pe toate terenurile.

Noul Metropolit are acum frumoasă văr-
stă de 70 ani, se bucură însă de o sănătate
completă, și de energie de necredut la o
vârstă așa de înaintată.

Din parte-ne urăm noului
ales, păstorire fericită și rodnică,
pe calea vrednicilor și neuitaților
predecesori.

O voce din popor.

Bucuria ce-a cuprins întreaga bi-
serică din incidentul înfrînării Exce-
lenției Sale înaltpreasfințitului Domn
Ioan Mețianu, în scaunul de arhiepiscop
și metropolit, a străbătut și-n cele
mai depărtate straturi ale poporului, mul-
țămînt dragostei ce și-a sciuit-o câștiga
acest prelat în convenirile sale cu po-
porul. Între felicitările din incidentul
instalării aflăm și următoarele versuri
dela un cioban român, care însoțese
trimiterea lor între altele cu următo-
rele rînduri:

"Anima mea, în care a pătruns atîta
bucurie când am auzit că P. S. Sa Episco-
pul *Ioan Mețianu*, a devenit în scaunul de
Arhiepiscop și Metropolit gr.-or. Roman din
Sibiu, nu mi-o puteți liniștit, de o nu-și
prima datorința creștină cătră Excele-
nția Sa.

"Pe lângă gratulare bine voește, pri-
mește și un mic dar păcurăresc dela mine,
adeacă un pahar de lemn, ca suvenir pentru
dăna de Instalare. Cu care cred că nu voui
face nici o conturbare, ci din contră bucu-
rie; fiind între multe felicitări de pe la
domni mari, una și de la păcurari.

"În care ȳic eu, Trăiască Exceleția Sa
Arhiepiscopul și Metropolitul român gr.-or.
Ioan Mețianu la mulți și fericiți ani, mulțăm-
ind Atotputernicul, că 'L-a ținut până astă-
zi în perfectă vioiciune și sănătate, și ru-
gându-l ca și de acum înainte să-i dăruiască
sănătate, ca să domnescă mulți și fericiți ani
în centrul Românilor gr.-or. aparținători
Metropoliei din Sibiu."

Exceleției Sale Ioan Mețianu noul Metropolit!

Timpul de mult așteptat,
Fiind binecuvîntat,
Dela Domnul a sosit,
Biserica ne-a n'florit.
Cum se nu, când a primit
Pe cel care l'a dorit,
Pe ea s'o păstorască,
Pe Români să-i întărescă,
În vîrtute și n'credință,
Și în mare pocăință.
Poporul e bucurat,
Căci bun Tată-a căpătat,
Pe noul Metropolit,
Ioan Mețian numit,
Ce-a primit el vo bună
Scaunul Marelui Șașgonă,
Cel dintîi Metropolit,
Ce pe noi ni-a despărțit,
De religie s'ărbescă,
Vrînd p'-a noastră s'o lătescă.
Și în urmă i-a călcat,
Miron marele ărbat,
Fiind iar Metropolit.
Dar ambii ne-au părăsit,
Excelețiile Lor chemate,
Se trecă'n eternitate,
Asta s'a și împlinit,
S'au dus și n'au mai venit.
Orfani am fost remăiat,
Nou Tată ne-am căpătat,
Pentru care toți serbăm
Și cerului ne rugăm,
Ca mulți ani să-l dăruiască,
Puterea să-l întărescă,
Ca să ne pōtă sciui,
De navaluri ce-or veni.
Bania la 9/III n. 1899.

Paul Dugălia
din comuna Bania, Cercul Bozovici, Com.
Cărăș-Severin.

◉ întîmpinare

Sigetul-Maramureșului, 11 Martie 1899.

Onorată Redacțiune!

Nici mie nici nimēnui din clerul și în-
teligența română din Maramureș, nu mi-a
venit în minte a lucra episcopia ma-

ghiară gr. catolică, de care poporul de aici
n'are lipsă, căci cele 50 parohii din Mara-
mureș sunt curat românești.

Respons mai pre larg transmit „Uni-
rii“ din Blaș.

Cu stimă.

T. Bud.
vicariu

Aceste șire le-am primit ca întîmpinare
la știrea lui „Pesti Napló“, înregistrată
de noi în numărul 19. În numărul mai nou
al „Unirii“ vedem și pe larg declarația Do-
nului vicariu. Abstrăgînd dela observările pri-
vitore la foia noastră, că atari notițe le-am
fi reprodus cu scop de „a ataca“ (?) pe cei
la cari se refer, sau cu „rea voință“, — res-
punsul dlui vicariu e îmbucurător și liniști-
tor, lăpădîndu-se s'ă s'or'au hotărîit,
de-a lucra pentru introducerea limbei litur-
gice maghiare, intenții atribuite dsale de
ȳiarul maghiar „P. Napló“, nu
de noi.

Noi ne-am arătat dōr' evident inoita
prin cuvintele care au fost introdus notița,
că: „Nu știm de unde, de unde nu, — foile
ungurești aduc mereu știri despre o lucrare
în acest sens în sinul bisericii unite ro-
mâne?“

NOUTĂȚI

Procesul bisericii Sf. Nicolae.

Cetim în „Costituționalul“ de Duminecă, 7
(19) Martie sub rubrica „Ultime informa-
țiuni“ următoarele:

„Eri 5 Martie era la Tribunalul Ilfov,
secția I, primul termen de infățșare al pro-
cesului bisericii Sf. Nicolae din Brașov în
contra Statului Român pentru renta școlilor.
Biserica era reprezentată de d-nii Titu Mai-
orescu și Vasile Lascar, iar ministerul cultelor
de dl Cireșanu.

„Președintele Tribunalului a comunicat
mai întîi o petiție semnată de d-nii Gh. Pop
și Goldiș, transmisă prin ministerul de jus-
țiție, în care aceștia domni arată, că biserica
din Brașov-Cetate nu a dat mandat pentru
intentaerea acestui proces.

„Dl Lascar observă, că nici nu e in-
tentat procesul din partea acestei biserici, ci
din partea bisericii Sf. Nicolae, care singură
a fost în relații bănesci cu Statul român,
din vechime și până astăzi, că prin urmare
petiția d-lor Pop și Goldiș nefiind o interven-
ție în regulă, n'are ce căuta în procesul
de față.

„Președintele Tribunalului a și înlăt-
urat incidentul, și asupra cererii d-lui Cireșan
de a i-se comunica toate actele pe care bi-
serica Sf. Nicolae își spriginesce reclamația,
a dispus să se facă această comunicare la
grefa Tribunalului, iar judecarea procesului
s'a amănat pe ȳina de 15 Septembrie.

„Tribunalul a fixat o ȳi așa de înde-
partată, pentru a o pute ocupa întregă cu
importanta chestie a rentei bisericii Sf. Ni-
colae din Brașov, fără a mai admite alte
procese pe rol.“

„Tribuna Poporului“ dă mai
pe scurt această știre, spunînd însă, că actul
d-lui G. B. Pop a fost înștit de o adresă a
ministrului *novu* de justiție, deci a celui un-
gureșc. Cunoscînd intimitatea dintre „Tr.
Pop.“ și dl G. B. Pop, credem că e corectă
informația ei. Dar ne întrebăm atunci mirați,
care se fie „nexul causal“ al acestei adrese?

Odăjzii prețioase. Pe la finea sēp-
tēmăni trecute a sosit din Paris dela casa
„Biais-ainé“, la București, un transport de
vestiminte prețioase.

Transportul se compune din 3 rînduri
de odăjzii arhieriești complete, din 17
rînduri odăjzii preoțiești, 13 diaco-
nești și 10 stihare pentru anaghoști.

Aceste vestiminte, admiral de frumoșe,
au costat 40.210 lei și sînt destinate pentru
Metropolia din Iași și Episcopii din Roman,
Buzeu, Huși și Rîmnic.

**Sfîntirea noului edificiu gimnasial
de stat din loc, se celebrează** Joi, în 11
Martie v. c. Sînt invitate la festivitate și
autoritățile noastre bisericesti și venerabilul
Consistor.

Teatru român în Bucovina. Un
comitet de dōmne și domni români din Cer-
năuți au deschis vre-o 200 de liste de sub-
scripție, pentru adunarea unui fond necesar
înființării unui Teatru Național român în Bu-
covina. Se speră un rezultat frumos. Sē ajute
D-ȳeu!

Dela Societatea „Petru Maior“
din Pesta, primim următorul anunț, asupra
cărui aragem binevoitōrea luare aminte a
cetitorilor:

„Aducem la cunoscința Onor. public ro-
mân, că din raportul anual pe 1897/8 al so-
cietății de lectură „Petru Maior“, raport, în
care de astă dată se mai află și o statis-
tică amănunțită a studenților ro-
mâni dela institutele superioare,

din patrie și străinătate, mai avem încă un
număr destul de considerabil de esemplare.

În vederea speselor mari împreunate
cu tipărirea raportului, societatea a decis ca
acest rest să se vîndă la 50 cr. esemplar, plus
5 cr. port.

Rugăm pe cei interesați a se adresa
societății „Petru Maior“, (Budapest, IV. Mol-
nâr-utca 20, II. 10)

Etate de 102 ani. În 21 Febr. v.
a fost înmormîntat în Blăj el, țeranul român
Ioan Grădinaru, care ajunsese în viață vērsta
prea frumoșă de 102 ani, și până în timpul
din urmă nu fusese nici cînd bolnav!

Mōrte. Ieronim G. Barișiu, funcționar
în pensiune al institutului de credit și de
economii „Albina“, după lungi suferințe a
reomșat în 18 Martie n. 1899, în
etate de 51 ani.

Înmormîntarea i-s'a făcut Luni, din casa
rece a institutului alienaților din Sibiu, în
cimiterul gr. or. din Suburbiul-inferior.

Fie-i țērina ușoră și memoria binecu-
vîntată!

*Funcționarii institutului de cre-
dit și de economii „Albina“.*

După 25 ani. Între factorii, cari au
contribuit în mare măsură pentru ridicarea
economiei din patrie se numără în rîndul
prim firmă Edmund Mauthner din Budapesta,
care serbăza acum jubileul de 25 ani ai exis-
tenței sale. Activitatea acestei firme a fost
aprețiată peste tot, iar șeful aceleia a fost
distins pentru meritele sale cu crucea de
cavaler a ordinului Francisc Iosif și a ordi-
nului ung. rusesc Sf. Ana, precum și cu crucea
de oficer a ordinului național princiar bulgar.

Firma are titlul: liferant de curte ces. și reg.,
liferă de ani trebuințele pentru catelele,
grădini și proprietățile M. Sale aflătoare în
Austro-Ungaria, apoi pentru multe curți re-
gesti, princiare, arhiducești etc. Afară de
aceea seminașii Mauthner au fost destinate de
27 ori la espoșițiuni interne și externe. Cata-
logul principal iubilat, pe care-l espedeză
firma la dorință franco și gratis, este un ade-
vărit op de artă, un îndreptar escelent pentru
cultivarea plantelor, nu numai pentru numē-
roșele indicii de cultivare cuprinse, ci și pen-
tru ilustrațiunile, ori plante escelente
fotografice, naturale. De remarcat este că
acest catalog principal nu este adiaștat atît
de frumos pe speșele cumpărătorilor, pentru-că
prețurile semințelor cprnșe avînd calitatea
superioră cunoscută și necondiționată înce-
dere mai eține decăt la ori ce firmă ungară
sau esternă. Acastă efințătatē își află
explicarea în vîndarea cea mare a firmei
Mauthner și este interesant a ști că rapor-
tînd speșele totale ale catalogului pe toate
ordinele ce viu, abia car 3/4 cr. pe fiecare
comandă.

Telefon pentru armată. La minis-
terul romîn de rășboi se ocupă cu idea
înființării pe lângă fie-care corp de armată, a
unui serviciu telefonic exclusiv numai pentru
trebuințele armatei. Corpurile de armată
vor fi legate cu reședințele diviziilor și cu
reședințele companiilor care fac gardă pe
frontierele țerei: Carpați, Dunăre și
Prut. Serviciul telefonic se va îndeplini
prin soldații din regimentele de vani.

„VICTORIA“
Arad, 7 Martie 1899.
În 5 l. c. s'a ținut adunarea generală
a institutului de credit și de economii „Vic-
toria“ din Arad, fiind de față un număr
frumos dintre acționari. Dintre punctele pușe
la ordinea ȳilei, remarcăm în deosebi rapo-
tul direcțiunii despre activitatea sa în de-
cursul anului trecut. În acest raport se face
o reprivire asupra stărilor nefavorabile, asu-
pra recolte slabe și a criselor ce au erupt
în urma acestora pe piețele de bani, influ-
ințe care au fost de natură păgubitoare des-
voltării institutelor de bani. În urma acestora
direcțiunea a fost necesitată prin forța îm-
pregiurărilor a se pune în rezervă față cu
numēroșele cereri de credite nouē, și a re-
măne numai pe terenul operațiunilor de
bancă reală și solide. Pentru a-și face capi-
talele cât mai mobile pentru vremuri de ne-
voie, institutul și-a redus împrumuturile hi-
potecare.

Pe lângă toate acestea se constată cu
mulțămire, că și din decursul anului trecut
toate operațiunile de bancă și averile institu-
tului s'au dezvoltat în măsură considerabilă.
În interesul consolidării institutului fondul de
rezervă s'a dotat și de astădată cu o sumă
considerabilă de peste 7000 fl. din venitul
anului trecut, care întrece suma de 51,000
fl. Astfel fondul de rezervă s'a urcat la cifra
de peste 127,000 fl.

Fondul de pensiune al funcționarilor
s'a urcat la suma de 16,000 fl. dotându-se
și pentru acesta fl. 2300.

Pentru fondul special de rezervă s'a
dat fl. 4000.

Iar pentru scopurile fianthropice și cul-
turale fl. 2000

Dividenda pentru anul 1898 s'a ficsat
cu 8 fl. de acție și cuponul Nr. 11 e plăt-
ibil imediat după adunare.

Din conspectul operațiunilor reese că
totala circulațiune întrece suma considerabilă
de 20 milioane. Depunerile au crescut la suma
de peste 1,200,000 fl., hipoteca arată peste
1,100,000 fl., hipoteca arată peste
360,000 fl. și împrumuturile pe efecte peste
24,000 fl.

Și aceste câteva date ne dau dovadă
completă despre creșterea și întărirea pe te-
meliu trinitate institutului „Victoria“, care
în timp relativ scurt, a ajuns la rezultate
atât de frumoșe și a sciut să și câștige în-
crederea publicului mare.

Bibliografic. „Das magyarische Un-
garn und der Dreibund“, acesta e titlul unei
broșure, apărute în ȳilele acestea în Mün-
chen, și care s'a trimis și la redacțiunea
noastră.

Autorul anonim „Hungaricus“ arată cu-
rentul bolnăvicios, de care e condusă politica
statului nostru, dela era dualismului încōce,
și tendința de a da statului caracterul unui
stat pur național maghiar.

Autorul broșurei cunoșce bine situația
în statul nostru, însă cu ignorarea ținutei ro-
mânilor dela anul 1860 până la 1884, se ocupă
numai cu starea politică creată dela acest an
încōce, și cu preferință citează numai acte din
timpul din urmă.

În conclusiunile sale autorul ajunge la
minimul din pretensiunile romînlor, anume
prevedind numai esecutarea în mod cinstit a
legii de naționalități.

Cu mult succes grupă motivele aduse
de cătră țărul național de mai multe ori,
când arată că autonomia Ardealului în pro-
gramul partidului național dela noi, e luată nu-
mai pentru ca la o eventuală încercare de
compromis se fie ce fără multe greutăți să
se pōtă sacrifică, deōre-ce autonomia Transil-
vaniei ar sparge solidaritatea dintre Românii
din Ungaria și Transilvania.

Dintr'alte broșuri aceasta e de urmă-
toriul cuprins:

1. Statul național maghiar în lumină
istorică și politică.
2. Statul național-maghiar din punct
de vedere al raportului dintre popōrele Un-
gari.
3. Politica de stat a Ungariei în ser-
viciul statului național maghiar.
4. Resultatul politiceii de maghiarizare
și influința acelei politice asupra popōrelor ne-
maghiare din Ungaria.
5. Lupta dintre guvern și nemaghiari.
6. Urmările și manifestatiunile legate
de politica de maghiarizare.
7. Reflecșiuni finale.

DIN PUBLIC.

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta, Redacțiunea
nu primesce rēspunderea.

Declarațiune.

De repețite-ori mi-a venit la cuno-
scință, că negustorii, cari nu stau în
nici o relațiune cu mine, vînd semințe
economice și de altfelu, mai ales se-
mințe de sfeclă ca felu semințe Mauthner.
ȳin de datorință, deoparte ca
informațiune publicului economic
interesate acelor comersanți, cari
procură semințele trebuincioșe dela mine
a declara, că la domni vîndători din pro-
vincia numai semințele economice și de
grădini au să se privescă ca veritabil
provenind dela mine, a căror pachetare
e provăduță sau

cu plomba mea,
sau cu marca mea de scutire regisrată,
representând un
urs în 2 picioare,
sau cu ambele.

EDMUND MAUTHNER,
liferant de curte ces. și reg.
negoț en gros de semințe
Budapesta, VI. Strada Andrășsy 24.

Curs de altoit pomi.

Cursul de altoit pomi pentru anul de
față îl vom țîn de Duminecă la 14/26 Martie
c. în comuna Gurarfului. Începutul după
serviciul divin. Cu această ocaziune se va da
instrucțiune din diferiții pomi de altoit pomi,
cum și despre cultura ramilor peste tot. Înv-
ităm la această lucrare folositoare pe toți
membrii și spriginitorii Reuniunei.

Sibiu, 4/16 Martie 1899.
Comitetul „Reuniunii române de agri-
cultură din comitatul Sibiu“.

Dem. Comșă,
președinte.

Victor Tordășan,
secretar.

Voci din public.

Scrisoare de mulțumită din America.

Copia scrisorii originale, tradusă verbal românește.

Domnului **Franz Wilhelm**, farmacist,
Neunkirchen, Austria de jos
New-York, 18 Mai 1898.

Iubite Domnule!

În Noembrie 12 anul 1895 eram așa de bolnav de reumatism, că am fost silit, să mă pun la pat. Opt luni de zile a trebuit să zac în același loc, fără să mă pot mișca; greutatea corpului mi s'a redus dela 175 lbs la 130 lbs, un semn despre durerile grozave, ce-am avut să îndur în atâția ani. N'am lăsat mai nimic neprobat, însă după ce folosesc ceva, așa am auzit de liniments electric, scalde turcești, și după tot felul de ocupațiuni medicale, nu me simțeam mai bine, așa că ultimul medic ce l'am ocupat mi dăse, că nu primesce mai mulți bani dela mine, pentru că banii sunt aruncați fără scop.

După ce trecu vreme la mijloc, întâlnii un amic al meu, care-mi spune de **tea Wilhelm pentru curățirea sângelui antiarthritică, antirheumatică**, ce-ar fi un mijloc fără greș contra reumatismului. Eu îi povestii din esperențele mele cu alte mijloce, și aveam foarte puțină încredere. Parecă mâna sorții mi-a dictat să scriu la D-Vóstră, și că inima mea mai cugeta, că există un mângăitor, care mă curéază. Da, am câștigat convingerea, că există un atare mântuitor. Nu pot exprima în cuvinte durerile cumplite din cei din urmă 3 ani; acum când nu mă mai poate conturba nimic, mă simt ca un copil nou născut în acest moment fără a prețui toate comorile lunii pe lângă **tea Wilhelm pentru curățirea sângelui antiarthritică antirheumatică**.

Fiiți așa buni, domnule, și trimiteți-ne îndată l. C. Q. D. 1 duzină (12) pachete din **tea Wilhelm pentru curățirea sângelui antiarthritică antirheumatică**.

Dorindu-Vă ce e mai bine în sănătate și viață îndelungată, rămân cu tot respectul.

Josef M. Gordon, 179 orchard st.
New-York. [192] 6-9

Se află în toate farmaciile.

Deposit principal: la farmacistul
I. G. Molnar, Sibiu.

Neauđit.

191 obiecte admirabile pentru numai
2 fl. 20 cr.

1 splendid **orologiu** aurit cu garanță pe 3 ani.

1 **lanț aurit**.

1 **admirabilă tabachieră**.

1 **escelentă oglindă de toaletă lustruită în etui**.

1 **notes** legat în piele englezescă.

1 **păreche butoni de mangete** garn. din aur dublu pa.

1 **păreche butoni de cămăși** garn. din aur dublu prima.

1 **păreche cercei** din aur dublu prima, cu petri imitate.

1 **garnitură de scris foarte folositoare**.

1 **săpun de toaletă cu miros fin**.

72 **penec de scris foarte bune din oțel** în pachetare originală.

25 **ecle hârtie de epistole fină**.

25 **cuvete fine și 50 obiecte**, cari îi trebuiesc fiecărei gospodine.

Cele 191 obiecte amintite le liferéză numai pentru 2 fl. 20 cr. (numai orologiu are această valóre) casa de esport elvețiană

H. Scheuer, Krakau,
Josefsgasse 46.

Ce nu coréspunde se primesce îndată înapoi. [10] 10-10

Au apărut:

Juvenilia Proză și versuri

de
Sextil Pușcariu

à 80 cr.

Julian Devalé

Epigrame

Prețul 50 cr.

Se pot procura dela **Librăria archidiececană, Sibiu**.

Recomandăm tuturor broșura apărută tocmai acum:

Obolul sêracului

la
monumentul
Marelui ANDREIU.

Cântări ocazionale dedicate Metropolitului

Șaguna,

colectate și arangiate de
MARIA CUNȚANU.

Prețul 10 cr.

Venitul curat se va adaoge la colecta pentru monument.

Se pôte procura dela

Tipografia și librăria archid.
Sibiu.

Kranke! Sicherste Hilfe!

Wer schnell gesund werden will, darf keine Medizin mehr nehmen, sondern muß das Naturheilverfahren anwenden, dies ist die einzig richtige Krankenbehandlung.
Das neue Naturheilverfahren, freigelegtes Gesundheitsbüch.
Einfache Kranke verbannen dieselben ihre Biederkeit. Giebt für jede Krankheit genaue Kurvorschrift, lehrt auch Acupunktur, Massage, Heilgymnastik, Krantenost und Schutz gegen Krankheiten etc. In wenig Jahren von 600 000 Familien gekauft, bester Beweis für dessen Vortuglichkeit. 2000 Seiten, 700 Abbildungen. Preis gebunden M. 12.50 oder fl. 7.50. Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und **F. G. Bilz' Verlag, Leipzig**.
Bilz' Naturheilkunst (Schloß Köhnig) Dresden-Radeburg behandelt jährlich Hunderte von Patienten aller Art mit bestem Erfolg. 3 approbierte Aerzte. Platz für 150 Kurgäste. Prospekt frei durch die Direction.

[46] 2-6

Cel mai eficace **MIJLOC DE CASĂ**, pentru a regula mistuirea, pentru a produce o circulațiune regulată a sângelui, pentru a depărta părțile stricate și defecuoase ale sângelui (condițiunile esențiale pentru susținerea sănătății) precum și pentru delăturarea repede și sigură a bôlelor de stomach d. e. lipsa de apetit, rigăitul, vânturi, grătă, dureri de stomach și fole, sgărci de stomach, ingreunarea stomachului cu bucate, flegmă, congestiuni de sânge, hemoroide, bôle femeiești, bôle de intestine este de 40 ani probat

Pentru mântuirea de ori-ce aprinderi, răni și umflături, se folosese cu succes sigur la inflamare, oprirea laptelui și întărirea peptului (țitelor) femeesci, la întârcare, la abscese, noduri, puróie (Eiterpusteln) carbuncule, la răni și sugei la degete, la întări-turi, umflături, nime etc. de 50 ani probată

Alifia de casă de Praga

BALSAMUL DE VIAȚĂ al Dr. ROSA.

din farmacia lui **B. FRAGNER** în Praga 203-III.

Acesta favorizéză întreg actul mistuirei, produce un sânge sănătos și curat și este un remediu de casa poporal probat, sigur și estins.

Vindecarea se face fără dureri prin influenza alinătóre a alifiei. [50] 23-30

1 sticlă 50 cr., 1 sticlă duplă 1 fl.
Prin postă 20 cr. mai mult.

În doze à 25 și 35 crucei.
Pe postă plus 6 cr.

Atențiune! Fiecare se oeră numai preparate originale din farmacia lui **B. Fragner** în Praga și se observe, ca tóte părțile invelítórei balsamului Dr. Rosa se fie vedúte cu alăturata marcă rotundă de scutire, asemenea tóte părțile invelítórei alifiei de casă de Praga pórtă marca de scutire în trei unghiuri alăturată!

Ori-cine îmi anunță o falsificare primesce o remunerațiune!
Mii de scrisori de recunoscintiță stau la dispozițiune spre vedere.
Depozite în farmaciile **I. Török**, Budapesta. **A. Egger**, Budapesta, apoi în Sibiu la **E. Rumler**, **K. Müller** și **K. M. Herzberg**.

Depositul principal **B. FRAGNER**, farmacie „la vulturul negru“ în Praga, al producătorului, colțul stradei Spornier Nr. 203.

ESPEDITION CU INTORCEREA POSTEI.

Pentru a înlesni și celor mai lipsiți copii de școlă procurarea de **cărți didactice**, ne-am decis a reduce prețurile la următoarele manuale:

Abcdar pentru școlile pop. rom. de Z. Boiu, legat dela fl. —.24 la fl. —.20	
Aritmetica de V. Roman leg.	dela fl. —.40 " " —.30
Carte de cetire I. de Z. Boiu, leg.	" " —.32 " " —.25
Elemente de geografie de Z. Boiu	" " —.30 " " —.15
Geografia de V. Roman	" " —.30 " " —.15
Istoria naturei și fisica de Z. Boiu	dela fl. —.30 " " —.15
" patriotica de Z. Boiu	" " —.30 " " —.12

Librăria Tipografiei archidiececane, Sibiu.

Ne-au sosit acuma:

Tabele de părete pentru cetit, românesci fl.	2.40
" " " " " unguresci "	2.40
" " istoria naturală (16 bucăți colorate: regnul animal, vegetat și mineral) "	7.20
Tabele de măsuri metrice cu esplicare "	—.80
Modele de desemn à 24 foi	1.70

Librăria Tipografiei archidiececane, Sibiu.